

عنوان مقاله:

مرتبۀ احدیت، نقطه عطف عرفان امام خمینی (س) و ابن عربی

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 15، شماره 61 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نقیسه مصطفوی - استادیار دانشگاه هنرهای اسلامی تبریز

نیر زکی - عضو هیات علمی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

بحث ذات و تجلیات ذاتی حق تعالی از مباحث بنیادین در عرفان نظری است که آرای زیادی از آن متفرع می گردد. عرفا اتفاق نظر دارند که مرتبه ذات، غیب مغیبی است که فوق شهود شاهدان و ادراک مدرکان است و بنابر این مجال بحث و تبادل آرا در میان عرفا درباره کنه ذات منتفی است. در میان مباحث مربوط به تجلیات ذاتی، مرتبه احدیت، در عرفان نظری امام و ابن عربی و شارح او قیصری اشتراکات زیادی دارند و نقاط افتراق در مقابل اشتراک ناچیز است؛ اما در مورد مرتبه احدیت، وضع برعکس است و نقاط افتراق بر نقاط اشتراک غلبه دارد و اگر این مرتبه را نقطه عطف و منشا بسیاری از نظرات اختصاصی امام بدانیم، سخن گزافی نگفته ایم. امام در مرتبه احدیت، مباحث بدیع و متمایزی را مطرح نموده اند که معمولا از چشم شارحان و محققان آثار امام مخفی مانده است و انگیزه تدوین این نوشتار مذاقه در این ظرایف با استناد به آثار مکتوب ایشان است. تحقیق درباره دیدگاه امام در حوزه مرتبه احدیت و رابطه آن با اقسام وجود، امکان و وجود، اسمای الهی، اسمای ذاتی، مفاتیح غیب، اسم مستأثر و مظاهرش، علم ذاتی الهی، وجوه پنجگانه قلب و اقسام فتوح سالک در قوس صعود، از اهداف این نوشتار است.

کلمات کلیدی:

احدیت، اسمای ذاتی، اسم مستأثر، وجوه قلب، فتح مطلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819849>

